DZIENNIK URZĘDOWY
WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ
W GDAŃSKU

Gdańsk, dnia 31 grudnia 1971 r. | 21 *) | Poz. 151—161

TREŚĆ:

CZĘŚĆ I — PRZEPISY OBOWIĄZUJĄCE

CZĘŚĆ II PUBLIKACJE

151

ZARZĄDZENIE Nr 17/71

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku

z dnia 29 listopada 1971 r.

w sprawie określenia obszaru gruntów ornych w poszczególnych powiatach (gromadach i wsiach) położonych na terenie Żuław Gdańskich, jako podstawy do ustalenia podatku gruntowego według stawek kwotowych z 1 ha przeliczeniowego gruntów ornych, w drodze procentowego udziału gruntów ornych w stosunku do ogólnego obszaru użytków rolnych.

Na podstawie § 7 ust. 7 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 listopada 1971 r. w sprawie podatku gruntowego (Dz. U. Nr 31, poz. 282) oraz art. 4 ust. 1 pkt 1 i art. 5 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 25 lutego 1964 r. o wydawaniu przepisów prawnych przez rady narodowe (Dz. U. Nr 8, poz. 47) — Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej, w porozumieniu z Ministrami Finansów, Rolnictwa oraz Przemysłu Spożywczego i Skupu zarządza, co następuje:

§ 1.

Dla ustalenia wymiaru podatku gruntowego obliczanego według stawek kwotowych z gruntów ornych przeliczeniowych od gospodarstw rolnych położonych na terenie Żuław Gdańskich, obszar gruntów ornych określa się procentowo w stosunku do ogólnego obszaru użytków rolnych.

§ 2.

Wysokość procentowego udziału gruntów ornych w stosunku do ogólnego obszaru użytków rolnych (grunty orne, łąki i pastwiska) obowiązującego na terenie poszczególnych powiatów, gromad (wsi), miast i osiedli określa wykaz stanowiący załącznik do niniejszego zarządzenia.

§ 3.

W celu ustalenia obszaru gruntów ornych w hektarach przeliczeniowych poszczególnych gospodarstw rolnych na terenie wymienionym w § 1, wszystkie użytki rolne (grunty orne, łąki i pastwiska) danego gospodarstwa przelicza się według zasady określonej w art. 3 ust. 7 ustawy z dnia 26

*) Ostatni numer w roku 1971.

października 1971 r. o podatku gruntowym (Dz. U. Nr 27, poz. 254), a wynikający z tego przeliczenia ogólny obszar mnoży się przez właściwy dla danej gospodarki administracyjnej wskaźnik procentowy (§ 2 niniejszego zarządzenia).

§ 4.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku i mą zastosowanie przy wymiarze podatku gruntowego, poczynając od roku podatkowego 1972.

Sekretarz Prezydium
K. Okoniewski

Przewodniczący Prezydium
T. Bejm

Załącznik do zarządzenia Nr 17/71 Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku z dnia 29 listopada 1971 r.

W y k a z

jednostek administracyjnych oraz procentowego udziału gruntów ornych w stosunku do ogólnego obszaru użytków rolnych dla tych jednostek administracyjnych na terenie Żuław Gdańskich — według podziału administracyjnego, obowiązującego do dnia 31 grudnia 1971 r.

Lp	Nazwy powiatów i gromad (miast, osiedli)	Nazwy wsi	Udział gruntów ornych w stosunku do ogólnego obszaru użytków rolnych — w procentach
1	2	3	4
1	**Powiat elbląski**		
	1) Grom. Gronowo	wszystkie wsie	45
	2) Grom. Jegłownik	Adamowo, Bielnik, Kazimierzowo i Władysławowo	50
		pozostałe wsie	35
	3) Grom. Komorowo	wszystkie wsie	50
	4) Osiedle Krynica Morska	całe osiedle	70
	5) Grom. Markusy	wszystkie wsie	35
	6) Grom. Nowakowo	wszystkie wsie	50
	7) Grom. Zwierzno	wszystkie wsie	45
	8) Grom. Żurawiec	wszystkie wsie	45
2	**Powiat gdański**		
	1) Grom. Cedry Wielkie	wszystkie wsie	55
	2) Grom. Łęgowo	wszystkie wsie	75
	3) Grom. Pruszcz Gd.	Rokitnica i Radunica	60
		Roszkowo	55
	4) Grom. Pszczółki	wszystkie wsie	80
	5) Grom. Sobieszewo	wszystkie wsie	65
	6) Grom. Suchy Dąb	wszystkie wsie	45
	7) Grom. Wiślina	wszystkie wsie	65
	8) Grom. Wiślinka	wszystkie wsie	55
	9) Miasto Pruszcz Gd.		75
3	**Powiat malborski**		
	1) Grom. Kałdowo	wszystkie wsie	75
	2) Grom. Kończewice	wszystkie wsie	80
	3) Grom. Lichnowy	wszystkie wsie	80
	4) Grom. Lisewo	wszystkie wsie	80
	5) Grom. Miłoradz	wszystkie wsie	80
	6) Grom. Myszewo	wszystkie wsie	75
	7) Grom. Nowy Staw	wszystkie wsie	75
	8) Grom. Stare Pole	wszystkie wsie	70
	9) Miasto Malbork		80
	10) Miasto Nowy Staw		75
4	**Powiat nowodworsko-gdański**		
	1) Grom. Drewnica	Dworek i Niedźwiedziówka	67
		pozostałe wsie	74
	2) Grom. Kmiecin	Janowo i Wierciny	70
		pozostałe wsie	60
	3) Grom. Marzęcino	Kępki Małe	70
		pozostałe wsie	65
	4) Grom. Nowy Dwór Gdański	Lubiszewo, Orłowo i Tuja	70
		Żelichowo	60
		pozostałe wsie	55
	5) Grom. Ostaszewo	Jeziernik i Ostaszewo	70
		Nowa Kościelna	67
		pozostałe wsie	72
	6) Grom. Rybina	wszystkie wsie	74
	7) Grom. Stegna	wszystkie wsie	65
	8) Grom. Sztutowo	Groszkowo, Łaszka i Płonino	65
		pozostałe wsie	70
	9) Miasto Nowy Dwór Gdański		70
5	**Powiat sztumski**		
	1) Grom. Żuławka	wszystkie wsie	70
6	**Powiat tczewski**		
	1) Grom. Miłobądź	wszystkie wsie	60
7	**Miasto Elbląg**		80
8	**Miasto Gdańsk**	miejscowości: Niegowo, Olszynka, Orunia, Pleniewo, Rudniki, Żuławy	75

152

ZARZĄDZENIE Nr 23/71

Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Gdańsku

z dnia 4 listopada 1971 r.

w sprawie przeprowadzenia powszechnej akcji odszczurzania na terenie miasta Gdańska.

Na podstawie § 7, ust. 2 rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 12 lipca 1951 r. w sprawie utrzymania porządku i

czystości w nieruchomościach (Dz. U. Nr 40, poz. 306; zm. Dz. U. Nr 14, poz. 81 z 1960 r.) w związku z art. 4, ust. 1 pkt 1 oraz art. 5, ust. 1 i 3 ustawy z dnia 25 lutego 1964 r. o wydawaniu przepisów prawnych przez rady narodowe (Dz. U. Nr 8, poz. 47) Prezydium Miejskiej Rady Narodowej zarządza, co następuje:

§ 1.

Zarządza się przeprowadzenie powszechnej akcji odszczurzania na terenie miasta Gdańska w okresie od 1 stycznia 1972 r. do 31 marca 1972 r.

§ 2.

Akcja odszczurzania obejmuje wszystkie nieruchomości państwowe, spółdzielcze, instytucji społecznych i osób fizycznych położone na terenie miasta Gdańska.

§ 3.

Akcję odszczurzania na terenie miasta Gdańska zleca się Gdańskim Zakładom Dezynfekcji, Dezynsekcji i Deratyzacji — Przedsiębiorstwo Państwowe w Gdańsku-Wrzeszczu, ul. Słowackiego Nr 14.

§ 4.

Koszty akcji odszczurzania obciążą właścicieli nieruchomości (§ 2). Należności za przeprowadzoną akcję odszczurzania podlegają egzekucji administracyjnej według zasad przewidzianych w ustawie z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. Nr 24, poz. 151).

§ 5.

Zobowiązuje się:

1) rodziców i opiekunów do pouczenia powierzonych ich opiece dzieci o skutkach zatrucia trucizną na szczury oraz do ścisłego nadzorowania i nie pozostawiania ich bez opieki;
2) posiadaczy zwierząt domowych do ich zabezpieczenia przed zatruciem trucizną na szczury w czasie akcji odszczurzania.

§ 6.

Zobowiązuje się właścicieli i zarządców nieruchomości (§ 2) do:

1) usunięcia z nieruchomości śmieci i opadków, które stanowić mogą pożywienie dla szczurów;
2) zabezpieczenia magazynów żywnościowych, składów pasz itd. przed dostępem gryzoni;
3) spalenia lub zakopania padłych szczurów głęboko w ziemi w odległości ponad 20 m od źródeł wody zdatnej do picia.

§ 7.

Właściciele, zarządcy nieruchomości (§ 2) winni nie zastosowania się do przepisów niniejszego zarządzenia, podlegają na podstawie art. 26, ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 13 listopada 1963 r. o zwalczaniu chorób zakaźnych (Dz. U. Nr 50, poz. 279) karze grzywny do 4.500.— zł.

§ 8.

Nadzór i kontrolę nad wykonywaniem zarządzenia powierza się Miejskiej Stacji Sanitarno-Epidemiologicznej w Gdańsku.

§ 9.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku.

Sekretarz Prezydium
F. Wojtyło

Przewodniczący Prezydium
J. Nikołajew

153

ZARZĄDZENIE Nr 6/71

Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Elblągu

z dnia 5 listopada 1971 r.

w sprawie wprowadzenia w mieście Elblągu obniżek czynszów za najem lokali użytkowych niektórym kategoriom najemców.

Na podstawie § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 25 lipca 1958 r. w sprawie czynszów za lokale użytkowe i wpłat na fundusz gospodarki mieszkaniowej (Dz. U. Nr 50, poz. 245; zmiany w Dz. U. z 1959 r. Nr 1, poz. 5, z 1960 r. Nr 6, poz. 34 i z 1961 r. Nr 59, poz. 395) w związku z art. 4 ust. 1 pkt 1 oraz art. 5 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 25 lutego 1964 r. o wydawaniu przepisów prawnych przez rady narodowe (Dz. U. Nr 8, poz. 47) Prezydium Miejskiej Rady Narodowej zarządza, co następuje:

§ 1.

1. Obniża się w mieście Elblągu czynsze, wymierzone według odpowiednich stawek, za najem lokali użytkowych:

1) rzemieślniczym zakładom spółdzielni pracy zatrudniającym nie więcej niż trzy osoby (członków tych spółdzielni lub pracowników najemnych — od 10 do 50%,
2) rzemieślnikom zatrudniającym prócz członków rodziny najwyżej jednego pracownika najemnego — od 10 do 50%,
3) osobom wykonującym rzemiosło wymagające większej powierzchni użytkowej: bednarstwo, kołodziejstwo, piekarnictwo, stolarstwo, blacharstwo, tapicerstwo, kowalstwo pojazdowe, szkutnictwo i koszykarstwo — bez względu na ilość zatrudnionych pracowników — od 10 do 40%,
4) najemcom lokali użytkowych, w których jest wykonywana produkcja lub usługi wymagające większej powierzchni użytkowej — bez względu na ilość zatrudnionych pracowników — od 10 do 40%,
5) przedsiębiorstwom handlu detalicznego artykułami spożywczymi (nabiał, pieczywo), garmażeryjnymi i owocarsko-warzywnymi, jeżeli osiągają zysk niższy od 0,5% obrotów — od 10 do 50%,
6) zakładom gastronomicznym przedsiębiorstw nie osiągających — po wyeliminowaniu mank i wyników nadzwyczajnych — 3% rentowności oraz zakładom gastronomicznym prowadzonym w lokalach prymitywnych, w których powierzchnia zaplecza kuchennego i magazynowego jest niższa o 20% lub więcej od powierzchni określonej normatywami technicznymi projektowania — od 10 do 50%.

2. W granicach określonych w ust. 1 Wydział Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Elblągu udziela obniżek czynszów w indywidualnych przypadkach, biorąc pod uwagę społeczno-gospodarczą przydatność działalności i sytuację majątkową najemcy, jak również okoliczność czy obniżony czynsz wystarczy na pokrycie kosztów utrzymania lokalu; udzielenie tych obniżek najemcom określonym w ust. 1 pkt 4 następuje w porozumieniu z właściwymi dla danego rodzaju produkcji lub usług wydziałami Prezydium Miejskiej Rady Narodowej, które ustalają czy produkcja lub usługi wykonywane w danym lokalu wymagają większej powierzchni użytkowej.

§ 2.

1. W rozumieniu przepisów zawartych w § 1 ust. 1 niniejszego zarządzenia, odpowiednimi stawkami czynszów są w odniesieniu:

1) do najemców określonych w § 1 ust. 1 pkt 1, 2 i 3-stawki ustalone w tabeli Nr 7,
2) do najemców określonych w § 1 ust. 1 pkt 4 — stawki ustalone w tabelach Nr 1—6,
3) do najemców określonych w § 1 ust. 1 pkt 5 — stawki ustalone w tabeli Nr 3,
4) do najemców określonych w § 1 ust. 1 pkt 6 — stawki ustalone w tabeli Nr 4,

— zawartej w załączniku do uchwały Nr XIII/67/71 Miejskiej Rady Narodowej w Elblągu z dnia 22 czerwca 1971 r.

w sprawie ustalenia stawek czynszu za najem lokali użytkowych w mieście Elblągu (Dz. Urz. WRN Nr 14, poz. 96).

§ 3.

W zakresie nie uregulowanym niniejszym zarządzeniem, do spraw dotyczących czynszów za najem lokali użytkowych w mieście Elblągu stosuje się właściwe przepisy ogólne normujące te sprawy, a w szczególności:

1) art. 11, art. 87 ust. 1 i art. 88 ust. 2 Prawa Lokalowego (Dz. U. z 1962 r. Nr 47, poz. 227),

2) §§ 1, 3 i 6—17 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 25 lipca 1958 r. w sprawie czynszów za lokale użytkowe (Dz. U. z 1958 r. Nr 50, poz. 245, zmiany w Dz. U. z 1959 r. Nr 1, poz. 5, z 1960 r. Nr 6, poz. 34 i z 1961 r. Nr 59, poz. 325),

3) § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 6 września 1958 r. w sprawie ustalenia wysokości odsetek zwłoki w uiszczeniu czynszu najmu i innych należności z tytułu najmu (Dz. U. z 1958 r. Nr 57, poz. 285),

4) §§ 1—7 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 sierpnia 1964 r. w sprawie właściwości organów do ustalania należności z tytułu najmu lokali (Dz. U. z 1964 r. Nr 32, poz. 206),

5) wytyczne w sprawie czynszów za lokale użytkowe, stanowiące załącznik do wprowadzającego je zarządzenia Nr 65 Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 14 grudnia 1967 r. (Dz. Urz. MKG z 1968 r. Nr 1, poz. 2).

§ 4.

Zarządzenie podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku i wchodzi w życie z dniem 1 września 1971 r.

Sekretarz Prezydium
J. Kasperkiewicz

Przewodniczący Prezydium
A. Ruszkowski

154

ZARZĄDZENIE Nr 8/71

Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Nowym Dworze Gdańskim

z dnia 9 grudnia 1971 r.

w sprawie obniżania cen niektórych domów mieszkalnych i innych budynków sprzedawanych przez Państwo w powiecie nowodworsko-gdańskim.

Na podstawie § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 18 maja 1970 r. w sprawie sprzedaży przez Państwo budynków z równoczesnym oddawaniem działek w użytkowanie wieczyste (Dz. U. Nr 13, poz. 117) w związku z art. 4 ust. 1 pkt 1 oraz art. 5 ust. 1 i 4 ustawy z dnia 25 lutego 1964 r. o wydawaniu przepisów prawnych przez rady narodowe (Dz. U. Nr 8, poz. 47) Prezydium Powiatowej Rady Narodowej zarządza, co następuje:

§ 1.

Ceny sprzedawanych przez Państwo domów mieszkalnych i innych budynków ze starego budownictwa (wybudowanych przed dniem 1 stycznia 1950 r.) w powiecie nowodworsko-gdańskim w przypadkach uzasadnionych sytuacją majątkową ich nabywców obniża się w granicach od 20% do 60% na wniosek osoby ubiegającej się o nabycie takiego domu (budynku).

§ 2.

1. W granicach określonych w § 1 Wydział Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Nowym Dworze Gdańskim w przypadkach uzasadnionych sytuacją majątkową nabywców domów i budynków, o których mowa w § 1, obniża ich ceny określonym nabywcom reprezentującym ludność pracującą powiatu nowodworsko-gdańskiego, kierując się wytycznymi zawartymi w załączniku do niniejszego zarządzenia.

2. Korzystanie z obniżki ceny domu (budynku), udzielonej jego nabywcy w myśl ust. 1 — decyzją wymienionego w nim organu — następuje przy spłacaniu rat tej ceny, przez ich procentowe zmniejszenie określone decyzją.

3. Obniżki, o których mowa w ust. 1 i 2, mają charakter osobisty. Jednakże dotyczą one również małżonka, dzieci i rodziców nabywcy. Inny jego następca prawny nie korzysta z obniżki udzielonej poprzednikowi prawnemu, może jednak ubiegać się o udzielenie odpowiedniej obniżki w odrębnym postępowaniu administracyjnym, w którym stosuje się odpowiednio przepisy niniejszego zarządzenia. W razie nieuzyskania obniżki, następca prawny — nie będący małżonkiem, dzieckiem lub rodzicem nabywcy (poprzednika prawnego) — uiszcza dalsze raty w pełnej wysokości.

4. Nabywcy nie należącemu do kategorii osób, których głównym źródłem utrzymania jest wynagrodzenie za pracę lub uposażenie albo krajowa emerytura, renta bądź podobne im świadczenie, obniżka przewidziana w poprzedzających ustępach może być udzielona tylko w szczególnie uzasadnionym przypadku, za zgodą Przewodniczącego Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Nowym Dworze Gdańskim. Zgoda jego wymagana jest również na udzielenie obniżki z odstępstwem od wytycznych, o których mowa w ust. 1. Odstępstwa te nie mogą naruszać przepisów rozporządzenia wymienionego na wstępie niniejszego zarządzenia ani też innych przepisów prawnych.

5. Zastrzeżenie zawarte w pierwszym zdaniu ust. 4 i wytyczne, o których mowa w ust. 1, nie wiążą organu drugiej instancji.

§ 3.

Traci moc uchwała Nr 85/XIV/70 Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Nowym Dworze Gdańskim z dnia 18 września 1970 r. w sprawie ustalenia zniżki w spłacie ceny sprzedaży domów mieszkalnych i innych budynków ze starego budownictwa sprzedawanych na terenie powiatu nowodworsko-gdańskiego (nie ogłoszona w Dz. Urz. WRN).

§ 4.

1. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia go na tablicach ogłoszeń Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Nowym Dworze Gdańskim.
2. Ponadto zarządzenie podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku.

Sekretarz Prezydium
H. Grochowski

Przewodniczący Prezydium
B. Klein

Załącznik do zarządzenia Nr 8/71 Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Nowym Dworze Gdańskim z dnia 9 grudnia 1971 r.

WYTYCZNE

Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Nowym Dworze Gdańskim dotyczące obniżania przez Wydział Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej tego Prezydium, cen niektórych domów mieszkalnych i innych budynków sprzedawanych przez Państwo w powiecie nowodworsko-gdańskim.

Przy sprzedaży przez Państwo domów mieszklanych i innych budynków ze starego budownictwa (tj. wybudowanych przed dniem 1 stycznia 1950 r.) w powiecie nowodworsko-gdańskim, w przypadkach uzasadnionych sytuacją majątkową ich nabywców wymieniony Wydział obniża ceny tych

domów i budynków w granicach od 20% do 60% według następujących wytycznych i kryteriów:

Lp.	Średnie wysokości miesięcznych dochodów netto przypadające na członka rodziny nabywcy prowadzącej wspólnie z nim gospodarstwo domowe	Procentowe obniżki cen określonych domów i budynków udzielane ich nabywcom przy dochodach podanych w kolumnie 2.
1	2	3
1	do 900 zł miesięcznie	50 — 60%
2	od 901 do 1100 zł miesięcznie	40 — 50%
3	od 1101 do 1300 zł miesięcznie	30 — 40%
4	od 1301 do 1500 zł miesięcznie	20 — 30%
5	ponad 1500 zł miesięcznie	powyższych obniżek w zasadzie nie udziela się

Udzielając powyższych obniżek w granicach określonych w kolumnie 3, prócz wysokości dochodów podanych w kolumnie 2 tabeli zamieszczonej wyżej, bierze się pod uwagę między innymi:

— czy nabywca należy do kategorii osób szczególnie zasłużonych dla Narodu i Państwa Polskiego (chociażby nie należał on do żadnej z kategorii osób określonych w § 5 rozporządzenia ogłoszonego w Dz. U. z 1970 r. Nr 13, poz. 117, korzystających z obniżki, o której mowa w tym przepisie);
— dogodność usytuowania (położenia) danego domu oraz
— czy nabywca będący najemcą lokalu w danym domu używał go z należytą starannością i zgodnie z jego przeznaczeniem oraz czy przeprowadzał własnym kosztem drobne naprawy i ponosił wydatki związane z odnawianiem lokalu (art. 7 ust. 1 Prawa Lokalowego w Dz. U. z 1962 r. Nr 47, poz. 227);

Obniżka przewidziana w niniejszych wytycznych może być udzielona tylko na wniosek osoby ubiegającej się o nabycie domu (budynku), o którym mowa w tych wytycznych.

Niniejsze wytyczne stosuje się również do sprzedawanych przez Państwo lokali w małych domach mieszkalnych ze starego budownictwa na obszarze powiatu nowodworsko-gdańskiego i do nabywców tych lokali.

155

ZARZĄDZENIE Nr 64/347/71

Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Sopocie

z dnia 10 grudnia 1971 r.

w sprawie ustalenia cennika opłaty rocznej za użytkowanie i za użytkowanie wieczyste terenów państwowych na obszarze miasta Sopotu.

Na podstawie art. 23 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 14 lipca 1961 r. o gospodarce terenami w miastach i osiedlach (jednolity tekst Dz. U. z 1969 r. Nr 22, poz. 159) oraz §§ 2—6 uchwały Nr 105 Rady Ministrów z dnia 22 marca 1962 r. w sprawie wytycznych dla ustalenia opłat z tytułu korzystania z terenów w miastach i osiedlach (jednolity tekst w Monitorze Polskim z 1969 r. Nr 3, poz. 33; zmiany w Monitorze Polskim z 1970 r. Nr 20, poz. 166) w związku z art. 4 ust. 1 pkt 1 oraz art. 5 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 25 lutego 1964 r. o wydawaniu przepisów prawnych przez rady narodowe (Dz. U. Nr 8, poz. 47), za zgodą Ministra Gospodarki Komunalnej wyrażoną w piśmie Nr AO/3/243/66 z dnia 25 czerwca 1966 r. w trybie § 10 ust. 2 powołanej uchwały Rady Ministrów, Prezydium Miejskiej Rady Narodowej zarządza, co następuje:

§ 1.

Opłatę roczną za użytkowanie i za użytkowanie wieczyste terenów państwowych w mieście Sopocie wymierza się — z wyjątkami wskazanymi w § 6 — według stawek:

1) z tytułu położenia terenu — ustalonych w § 2 ust. 2 — oraz
2) z tytułu technicznego uzbrojenia (wyposażenia) terenu w urządzenia komunalne — ustalonych w § 3 niniejszego zarządzenia.

§ 2.

1. Celem zróżnicowania wysokości stawek opłaty rocznej z tytułu położenia terenu (§ 1 pkt 1) w stosunku do centrum miasta Sopotu, dzieli się to miasto na trzy następujące strefy: centralną — oznaczoną cyfrą I — śródmiejską — oznaczoną cyfrą II — i pośrednią — oznaczoną cyfrą III — których położenie oraz granice określa się jak w załączniku do niniejszego zarządzenia.

2. Stawki opłaty rocznej z tytułu położenia terenu — o których mowa w § 1 pkt 1 i w ust. 1 niniejszego paragrafu — ustala się w stosunku rocznym za 1 m^2 powierzchni jak następuje:

1) w centralnej strefie I: za tereny zabudowy mieszkaniowej i usługowej — 2,00 zł a za inne tereny — 1,30 zł;
2) w śródmiejskiej strefie II: za tereny zabudowy mieszkaniowej i usługowej — 1,20 zł a za inne tereny — 1,10 zł;
3) w pośredniej strefie III: za tereny zabudowy mieszkaniowej i usługowej — 0,40 zł i za inne tereny — 0,40 zł.

3. W rozumieniu przepisów poprzedzającego ustępu terenami zabudowy mieszkaniowej i usługowej są państwowe tereny (grunty) w mieście Sopocie zabudowane domami mieszkalnymi lub obiektami służącymi do prowadzenia jakiejkolwiek działalności usługowej, a także niezabudowane tereny (grunty) państwowe w tym mieście oddawane w użytkowanie lub w użytkowanie wieczyste z przeznaczeniem pod wyżej wymienioną zabudowę, zaś innymi terenami są pozostałe tereny (grunty) państwowe na obszarze miasta Sopotu.

§ 3.

Stawki opłaty rocznej z tytułu technicznego uzbrojenia (wyposażenia) terenu w urządzenia komunalne (§ 1 pkt 2) ustala się od każdego z niżej określonych rodzajów tych urządzeń w stosunku rocznym za 1 m^2 powierzchni terenu jak następuje:

1) za drogę lub dojazd o nawierzchni utwardzonej, to jest mającą jezdnię o nawierzchni betonowej lub z kostki albo o nawierzchni klinkierowej, brukowanej, bitumicznej, tłuczniowej, żwirowej, szlakowej bądź żużlowej — 0,70 zł — z tym, że drogi gruntowej wzmocnionej żwirem, żużlem lub tłuczniem nie uważa się za drogę o nawierzchni utwardzonej;
2) za instalację elektryczną (doprowadzającą prąd elektryczny) — 0,10 zł;
3) za wodociąg — 0,14 zł;
4) za kanalizację — 0,60 zł;
5) za instalację gazową — 0,15 zł;
6) za centralne ogrzewanie zdalaczynne — 0,40 zł.

§ 4.

1. Teren uważa się za uzbrojony (wyposażony) w drogę lub dojazd o nawierzchni utwardzonej w przypadkach, gdy przy którejkolwiek granicy danego terenu jest droga, ulica, plac komunikacyjny lub dojazd o nawierzchni utwardzonej, określonej w § 3 pkt 1.

2. Teren uważa się za uzbrojony (wyposażony) w instalację elektryczną, wodociągową, kanalizacyjną, gazową lub centralnego ogrzewania zdalaczynnego — w następujących przypadkach:

1) gdy teren jest połączony odpowiednim przewodem niepublicznej instalacji z czynnym przewodem publicznej instalacji danego typu, a także
2) gdy czynny przewód publicznej instalacji danego typu jest pod albo nad powierzchnią danego terenu bądź znajdującej się przy nim ulicy, drogi lub placu — w takich warunkach, że jednym ze zwykle stosowanych sposobów można dany teren połączyć odpowiednim przewodem niepublicznej instalacji z czynnym przewodem publicznej instalacji danego typu.

§ 5.

1. Wymiaru opłaty rocznej (§ 1) dokonuje się przez dodanie stawek z tytułu położenia terenu (§ 2) do stawek z tytułu technicznego uzbrojenia terenu w poszczególne urządzenia komunalne (§ 3) — przypadających od każdego z tych urządzeń w jakie dany teren jest uzbrojony — oraz poprzez pomnożenie otrzymanej sumy przez powierzchnię danego terenu wyrażoną w m^2.
2. Opłatę roczną za użytkowanie lub za użytkowanie wieczyste terenu wymierza się i pobiera za roczne okresy kalendarzowych lat trwania któregokolwiek z tych praw do terenu. W przypadkach, gdy w pierwszym bądź ostatnim roku kalendarzowym użytkowania lub użytkowania wieczystego terenu trwa ono krócej niż rok, za każdy choćby nie pełny (rozpoczęty) miesiąc kalendarzowy trwania któregokolwiek z tych praw wymierza się i pobiera 1/12 część opłaty rocznej.

§ 6.

1. Korzystanie z terenów państwowych w mieście Sopocie oddanych we właściwym trybie pod pracownicze ogrody działkowe, z mocy art. 12 ustawy z dnia 9 marca 1949 r. o pracowniczych ogrodach działkowych (Dz. U. Nr 18, poz. 117) wolne jest od opłat ustalonych niniejszym zarządzeniem.

2. Opłat tych nie pobiera się także w przypadkach określonych w § 7 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 31 maja 1962 r. w sprawie przekazywania terenów w miastach i osiedlach (jednolity tekst w Dz. U. z 1969 r. Nr 3, poz. 19).

3. Organizacje społeczne, które przed dniem wejścia w życie powołanej ustawy o gospodarce terenami w miastach i osiedlach otrzymały w użytkowanie tereny państwowe w mieście Sopocie na cele nie związane z działalnością gospodarczą tych organizacji na podstawie aktów prawnych wyraźnie ustalających nieodpłatność użytkowania — w myśl § 12 powołanej uchwały Nr 105 Rady Ministrów nie uiszczają opłat rocznych ustalonych niniejszym zarządzeniem.

4. Opłaty roczne za korzystanie z terenów państwowych w Sopocie użytkowanych na gospodarstwa rolne, warzywnicze lub ogrodnicze, wymierza się i pobiera w wysokości odpowiadającej czynszom za dzierżawę takich terenów — określonym odrębnymi przepisami.

§ 7.

Wysokość opłaty rocznej za określony teren (§ 1) w czasie trwania jego użytkowania lub użytkowania wieczystego podwyższa się w miarę technicznego uzbrojenia (wyposażenia) danego terenu w nowe urządzenia komunalne — według odpowiednich stawek ustalonych w § 3 — poczynając od dnia 1 stycznia roku następującego po wybudowaniu nowego urządzenia.

§ 8.

1. Opłaty roczne za użytkowanie i za użytkowanie wieczyste terenów państwowych z tytułu położenia terenu w poszczególnych strefach miasta Sopotu, ustalone prawomocnymi decyzjami na podstawie dotychczas obowiązujących przepisów — o których mowa w § 9 niniejszego zarządzenia — pozostają bez zmian, bez względu na obecnie obowiązujący podział tego miasta na strefy (§ 2 ust. 1).
2. Przepis ust. 1 nie dotyczy następców prawnych — z wyjątkiem spadkobierców — którzy wejdą w posiadanie terenów państwowych w mieście Sopocie po dniu wejścia w życie niniejszego zarządzenia.

§ 9.

Traci moc uchwała Nr 110/XXVIII/62 Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Sopocie z dnia 13 sierpnia 1962 r. w sprawie ustalenia cennika opłaty rocznej z tytułu korzystania z terenów państwowych położonych w granicach administracyjnych miasta Sopotu, oddanych w użytkowanie organizacjom społecznym albo w wieczyste użytkowanie innym osobom prawnym lub osobom fizycznym (Dz. Urz. WRN Nr 10, poz. 83) a także zmieniająca ją uchwała Nr 56/XVII/63 Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Sopocie z dnia 22 kwietnia 1963 r. (nie publikowana w Dz. Urz. WRN).

§ 10.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku i na tablicy ogłoszeń Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Sopocie — z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1972 r.

Sekretarz Prezydium
K. Murawski

Przewodniczący Prezydium
B. Robakowski

Załącznik do zarządzenia Nr 64/347/71 Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Sopocie z dnia 10 grudnia 1971 r.

Podział miasta Sopotu na strefy dla celów związanych z ustaleniem stawek opłaty rocznej za użytkowanie wieczyste i za użytkowanie terenów państwowych w tym mieście.

I.

Strefa centralna — oznaczona cyfrą I — obejmuje tereny położone w granicach przebiegających od morza administracyjną granicą miast Sopotu i Gdyni do ul. 20-go Października, dalej tą ulicą do rozwidlenia jej z ulicą Czerwonej Armii, następnie ulicami Czerwonej Armii, Jana z Kolna (poprzez wiadukt kolejowy), Polną, Sportową i Władysława Łokietka do granicy administracyjnej miast Sopotu i Gdańska, skąd tą granicą dobiega do morza.*)

II.

Strefa śródmiejska — oznaczona cyfrą II — obejmuje tereny nie zaliczone do centralnej strefy I, położone w granicach przebiegających administracyjną granicą miast Sopotu i Gdyni od jej przecięcia się z ul. 20-go Października w kierunku zachodnim, następnie przebiega w kierunku południowym obejmując ulicę Mazowiecką i dzielnicę Brodwinowo do granicy lasów komunalnych, dalej przebiega ich skrajem (obejmując cmentarze przy ul. Malczewskiego) w kierunku ul. 22-go Marca, następnie przecina tę ulicę i obejmując Operę Leśną wybiega na skraj lasu koło ul. Moniuszki, dalej biegnie skrajem lasu obejmując stadion sportowy i teren wytwórni płyt formierowych przy ul. Mikołaja Reja oraz przecinając ją i ul. Leśną dobiega do ul. Smolnej, którą biegnie na zachód do wysokości trafostacji, tam skręca na południe i dobiega do skraju lasu, następnie skrajem lasu dobiega do przecięcia się ul. Przybyszewskiego z granicą administracyjną miast Sopotu i Gdańska, którą to granicą biegnie na wschód (do terenów zaliczonych do strefy centralnej).*)

III.

Strefa pośrednia — oznaczona cyfrą III — obejmuje pozostałe tereny miasta nie zaliczone do innych stref określonych wyżej.

IV.

Ustanawia się następujące zasady:
1. Gdy ulica (względnie droga) lub jej część znajduje się w obrębie danej strefy, to do tej strefy zalicza się tereny położone po obydwu stronach ulicy (drogi) lub jej części znajdującej się w obrębie danej strefy.
2. Gdy dana ulica (względnie droga) lub jej część stanowi granicę dwu stref, to tereny nieruchomości bezpośrednio przylegających do obu stron takiej ulicy (drogi) lub jej części rozgraniczającej dwie strefy, zalicza się do tej strefy, w której obowiązują wyższe stawki opłaty rocznej z tytułu położenia terenu.

*) Granice powyższych stref uwidoczniono na specjalnym planie, którego nie ogłasza się.

156

UCHWAŁA Nr 63/330/71

Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Kartuzach

z dnia 13 listopada 1971 r.

w sprawie ustalenia podwyższonych stawek odszkodowania z tytułu wywłaszczenia gruntów pod budowę lotniska komunikacyjnego w Rębiechowie.

Na podstawie art. 8 ust. 1a ustawy z dnia 12 marca 1958 r. o zasadach i trybie wywłaszczania nieruchomości (jednolity

tekst w Dz. U. z 1961 r. Nr 18, poz. 94; zmiana w Dz. U. z 1971 r. Nr 27, poz. 249) Prezydium Powiatowej Rady Narodowej uchwala, co następuje:

§ 1.

Ustala się podwyższone stawki odszkodowania z tytułu wywłaszczenia gruntów pod budowę lotniska komunikacyjnego w Rębiechowie, a mianowicie:

1) stawkę odpowiadającą 800% cen obowiązujących przy sprzedaży państwowych nieruchomości rolnych w okręgu IV, strefie podmiejskiej — za działki budownictwa mieszkaniowego (zabudowane i niezabudowane) oraz za działki zagrodowe o obszarze do 0,2 ha wywłaszczane na powyższy cel;

2) stawkę odpowiadającą 300% cen obowiązujących przy sprzedaży nieruchomości określonych w punkcie 1 — za pozostałe grunty wywłaszczane na powyższy cel.

§ 2.

Za działki budowlane nabywane na cel określony w § 1 drogą umów przewidzianych w art. 6 ust. 1 powołanej ustawy, uiszcza się cenę określoną przez strony w umowie mającej formę aktu notarialnego, która to cena nie powinna jednak przekraczać cen kształtujących się w obrocie nieruchomościami pomiędzy rolnikami.

§ 3.

Podwyższone stawki odszkodowania ustalone w § 1 oraz ceny, o których mowa w § 2, stosuje się pod warunkiem zachowania wymogów ustanowionych w art. 8 ust. 1a powołanej ustawy, a mianowicie w przypadkach wywłaszczania (§ 1) lub nabywania (§ 2) na cel określony w § 1 gruntów rolnych lub leśnych od osób fizycznych bądź od osób prawnych nie będących jednostkami państwowymi, dla których rolnictwo jest wyłącznym źródłem utrzymania.

§ 4.

Uchwała podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku i wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1972 r.

Sekretarz Prezydium — Przewodniczący Prezydium

Z. Szczepankiewicz — *C. Pieprzak*

157

UCHWAŁA Nr 121-XXIII/71

Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Gdyni

z dnia 20 listopada 1971 r.

w sprawie wyznaczenia terenów budownictwa jednorodzinnego na obszarze miasta Gdyni.

Na podstawie art. 2 ust. 1 w związku z art. 6 i art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 1958 r. o terenach dla budownictwa domów jednorodzinnych w miastach i osiedlach (Dz. U. Nr 31, poz. 138; zm. w Dz. U. z 1961 r. Nr 7, poz. 47 i Nr 32, poz. 159) Prezydium Miejskiej Rady Narodowej uchwala, co następuje:

§ 1.

1. Wyznacza się niżej wymienione tereny budownictwa jednorodzinnego na obszarze miasta Gdyni o powierzchni ogółem około 25,7 ha.

1) w dzielnicy Orłowo — o powierzchni około 13,3 ha
2) w dzielnicy Wzgórze Nowotki — o powierzchni ok. 5,6 ha,
3) w dzielnicy Witomino — o powierzchni około 1,3 ha,
4) w dzielnicy Grabówek — o powierzchni około 1,3 ha,
5) w dzielnicy Chylonia — o powierzchni około 1,6 ha,
6) w dzielnicy Oksywie — o powierzchni około 2,6 ha,

2. Położenie terenów, o których mowa w ust. 1, określone jest w załączniku do niniejszej uchwały.*)

*) Załącznika tego nie ogłasza się.

3. Szczegółowe plany zagospodarowania przestrzennego terenów określonych w ust. 1, ustalą:
— obszar i położenie terenów użyteczności publicznej,
— zasady technicznego i sanitarnego uzbrojenia terenu,
— zasady podziału terenów na działki budowlane,
— rodzaj zabudowy,
— terminy, w których powinny być zabudowane poszczególne działki.

§ 2.

Uchwała niniejsza podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku, a także w drodze wywieszenia jej odpisu na tablicy ogłoszeń Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Gdyni.

§ 3.

1. Wykonanie uchwały powierza się Wydziałowi Budownictwa, Urbanistyki i Architektury Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Gdyni.

2. Kierownik Wydziału Budownictwa, Urbanistyki i Architektury Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Gdyni złoży sprawozdanie z wykonania uchwały po jej ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku.

§ 4.

Traci moc uchwała Nr 2-I/67 Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Gdyni z dnia 10 stycznia 1967 r. w sprawie wyznaczania terenów dla budownictwa domów jednorodzinnych (niepublikowana).

§ 5.

Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku.

Sekretarz Prezydium — Przewodniczący Prezydium

B. Kareł — *J. Mariański*

158

UCHWAŁA Nr 62/442/71

Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Elblągu

z dnia 26 listopada 1971 r.

w sprawie wyznaczenia terenów budownictwa jednorodzinnego na obszarze miasta Elbląga.

Na podstawie art. 2 ust. 1 w związku z art. 6 i art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 1958 r. o terenach dla budownictwa domów jednorodzinnych w miastach i osiedlach (Dz. U. Nr 31, poz. 138; zmiany w Dz. U. z 1961 r. Nr 7, poz. 47 i Nr 32, poz. 159) Prezydium Miejskiej Rady Narodowej uchwala, co następuje:

§ 1.

1. Wyznacza się tereny pod zabudowę obiektami jednorodzinnego budownictwa indywidualnego położone w Elblągu w dzielnicy Witoszewo, oznaczone w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego miasta Elbląga symbolem „Da 21 MN” w rejonie ulic Kościuszki, Toruńskiej (po obu stronach) Grudziądzkiej (po obu stronach) i Chrobrego.

2. Szczegółowe położenie i granice terenów, o których mowa w ust. 1, określone są na planie miasta Elbląga w podziałce (około) 1 : 10.000, stanowiącym załącznik do niniejszej uchwały. *)

§ 2.

Zobowiązuje się Wydział Budownictwa, Urbanistyki i Architektury Prezydium Miejskiej Rady Narodowej do:

1) opracowania szczegółowego planu zagospodarowania przestrzennego terenów budownictwa jednorodzinnego wyznaczonego w § 1;
2) spowodowania wywieszenia niniejszej uchwały na tablicy ogłoszeń Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Elblągu oraz
3) wystąpienia do właściwego organu z wnioskiem o ogłoszenie tej uchwały w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku.

§ 3.

Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku.

Sekretarz Prezydium
J. Kasperkiewicz

Przewodniczący Prezydium
A. Ruszkowski

159

UCHWAŁA Nr 64/344/71

Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Sopocie

z dnia 10 grudnia 1971 r.

zmieniająca uchwałę tego Prezydium w sprawie wprowadzenia w mieście Sopocie obniżek czynszu za najem lokali użytkowych niektórym kategoriom najemców.

Na podstawie § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 25 lipca 1958 r. w sprawie czynszów za lokale użytkowe i wpłat na fundusz gospodarki mieszkaniowej (Dz. U. Nr 50, poz. 245; zmiany w Dz. U. z 1959 r. Nr 1, poz. 5; z 1960 r. Nr 6, poz. 34 i z 1961 r. Nr 59, poz. 325) w związku z zarządzeniem Nr 65 Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 14 grudnia 1967 r. wprowadzającym wytyczne w sprawie czynszów za lokale użytkowe (Dz. Urz. MGK z 1968 r. Nr 1, poz. 2) i z art. 4 ust. 1 pkt 1 oraz art. 5 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 25 lutego 1964 r. o wydawaniu przepisów prawnych przez rady narodowe (Dz. U. Nr 8, poz. 47) Prezydium Miejskiej Rady Narodowej uchwala, co następuje:

§ 1.

W uchwale Nr 27/182/70 Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Sopocie z dnia 19 czerwca 1970 r. w sprawie wprowadzenia w mieście Sopocie obniżek czynszów za najem lokali użytkowych niektórym kategoriom najemców (Dz. Urz. WRN Nr 10, poz. 53) wprowadza się następujące zmiany:

1. § 2 ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:
   „3) osobom wykonującym rzemiosło wymagające większej powierzchni użytkowej: bednarstwo, kołodziejstwo, piekarnictwo, stolarstwo, blacharstwo, tapicerstwo, kowalstwo pojazdowe, szkutnictwo, koszykarstwo, lakiernictwo, kamieniarstwo, szklarstwo i mechanika pojazdowa — bez względu na ilość zatrudnionych pracowników".
2. W § 2 ust. 2 po punkcie 6 dodaje się pkt 7 w brzmieniu:
   „7) usługi świadczone przez jednostki gospodarki uspołecznionej w zakresie krawiectwa i fryzjerstwa".

§ 2.

Uchwała podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku i wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1972 r.

Za Prezydium Rady Narodowej

Sekretarz Prezydium
K. Murawski

Przewodniczący Prezydium
B. Robakowski

160

ZARZĄDZENIE PORZĄDKOWE Nr 4

Dyrektora Gdańskiego Urzędu Morskiego

z dnia 8 grudnia 1971 r.

w sprawie akwenów morskich zamkniętych dla żeglugi.

Na podstawie art. 7 dekretu z dnia 2 lutego 1955 r. o terenowych organach administracji morskiej (Dz. U. Nr 6, poz. 35) oraz § 3 ust. 1 zarządzenia Ministra Żeglugi z dnia 21 marca 1955 r. w sprawie utworzenia, organizacji i właściwości miejscowej urzędów morskich (M.P. Nr 63, poz. 746) zarządza się, co następuje:

§ 1.

1. Zabrania się wchodzenia statków:
   a) na akweny morskie czasowo zamknięte dla żeglugi, określone w wykazie stanowiącym załącznik Nr 1 do zarządzenia;
   b) na akweny morskie okresowo zamykane dla żeglugi, określone w wykazie stanowiącym załącznik Nr 2 do zarządzenia
   — w czasie ich zamknięcia.
2. Zakazy wymienione w ustępie poprzedzającym nie dotyczą statków ratowniczych, hydrograficznych i dozorczych oraz każdego innego statku udającego się na zamknięty akwen dla ratowania innego statku lub schronienia się w niebezpieczeństwie.

§ 2.

1. Akweny czasowo oraz okresowo zamykane dla żeglugi ogłaszane są ponadto w biuletynie urzędowym, „Wiadomości Żeglarskie", wydawanym przez Biuro Hydrograficzne Marynarki Wojennej.
2. Okresowe zamykanie akwenów morskich wymienionych w § 1 ust. 1 lit. „b" ogłaszane jest za pomocą radia i serwisu rybackiego oraz dodatkowych ostrzeżeń wywieszanych w kapitanatach i bosmanatach portów, przez podanie numeru akwenu i czasu trwania jego zamknięcia.

§ 3.

1. Kierownicy statków wychodzących z portów powinni w miarę potrzeby przed wyjściem w morze zapoznać się z treścią wywieszonych w kapitanatach i bosmanatach portów ostrzeżeń, o których mowa w § 2 ust. 2.
2. Na żądanie kierownika statku kapitanaty i bosmanaty portów mają obowiązek udzielania wyjaśnień dodatkowych.

§ 4.

Przepisy zarządzenia nie mają zastosowania do jednostek pływających Marynarki Wojennej, Wojsk Ochrony Pogranicza i Milicji Obywatelskiej.

§ 5.

Zarządzenie obowiązuje na obszarze objętym terytorialnym zakresem działania Gdańskiego Urzędu Morskiego.

§ 6.

Traci moc zarządzenie porządkowe Nr 20 Dyrektora Gdańskiego Urzędu Morskiego z dnia 19 grudnia 1964 r. w sprawie uprawiania żeglugi na zamkniętych akwenach morskich (Dz. Urz. WRN w Gdańsku z 1965 r. Nr 4, poz. 21).

§ 7.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Dyrektor
mgr Zdzisław Łukasiewicz

Załącznik Nr 1 do zarządzenia porządkowego Nr 4 Dyrektora Gdańskiego Urzędu Morskiego z dnia 8 grudnia 1971 r.

W Y K A Z

akwenów morskich zamkniętych czasowo dla żeglugi

Akweny	Współrzędna geograficzna	
	szerokość	długość
Akwen A	54°42,15'N 54°44,70'N 54°37,80'N 54°36,35'N	18°41,20'E 18°45,50'E 18°55,85'E 18°49,70'E
Akwen B	54°50, 1'N 54°53, 1'N 54°53, 1'N 54°50, 2'N	18°09, 0'E 18°09, 0'E 18°20, 0'E 18°20, 0'E

Załącznik Nr 2 do zarządzenia porządkowego Nr 4 Dyrektora Gdańskiego Urzędu Morskiego z dnia 8 grudnia 1971 r.

WYKAZ

akwenów morskich zamkniętych okresowo dla żeglugi

Numery akwenów	Współrzędna geograficzna	
	szerokość	długość
Akwen Nr 1	54°24,0'N 54°30,0'N 54°30,0'N 54°24,0'N	18°56,2'E 18°56,2'E 19°13,5'E 19°21,6'E
Akwen Nr 2	54°33,0'N 54°33,3'N 54°37,4'N 54°37,3'N 54°33,2'N	18°34,2'E 18°33,9'E 18°35,8'E 18°36,7'E 18°34,8'E
Akwen Nr 3	54°41,4'N 54°43,2'N 54°41,6'N 54°39,4'N	18°30,3'E 18°32,7'E 18°36,2'E 18°33,6'E
Akwen Nr 4	54°34,1'N 54°37,0'N 54°38,0'N 54°35,1'N	18°41,4'E 18°37,2'E 18°40,7'E 18°44,0'E
Akwen Nr 5	54°36,2'N 54°38,5'N 54°40,1'N 54°36,9'N	18°44,5'E 18°41,1'E 18°41,2'E 18°45,9'E

CZĘŚĆ II — PUBLIKACJE

161

O B W I E S Z C Z E N I E

PRZEWODNICZĄCEGO PREZYDIUM WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ W GDAŃSKU

z dnia 28 grudnia 1971 r.

o sprostowaniu błędów w uchwale Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Tczewie podwyższającej stawki odszkodowania za grunty przejęte na własność Państwa z przeznaczeniem na działki budowlane w niektórych wsiach powiatu tczewskiego a także w załączniku do uchwały Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Starogardzie Gdańskim ustalającej granice terenów budowlanych przejmowanych na własność Państwa we wsi Szpęgowsk na obszarze gromady Kokoszkowy w powiecie starogardzkim, które to uchwały ogłoszono w numerach 6 i 10 Dziennika Urzędowego Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku z 1971 r.

Zgodnie z wymogami ustanowionymi w § 9 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 18 czerwca 1964 r. w sprawie ogłaszania uchwał rad narodowych i ich prezydiów oraz w sprawie wydawania dzienników urzędowych wojewódzkich rad narodowych (Dz. U. Nr 24, poz. 156) podaje się do publicznej wiadomości, że w tekstach niżej wymienionych uchwał ogłoszonych we wskazanych numerach Dziennika Urzędowego Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku, są niżej określone błędy, które prostuje się jak następuje:

1. W § 1 pkt 1—4 uchwały Nr 2/9/71 Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Tczewie z dnia 21 stycznia 1971 r. w sprawie podwyższenia stawek odszkodowania za grunty przejęte na własność Państwa z przeznaczeniem na działki budowlane w niektórych wsiach powiatu tczewskiego — ogłoszonej w numerze 6 Dziennika Urzędowego Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku z dnia 9 kwietnia 1971 r. pod pozycją 29 — po cyfrach 1), 2), 3) i 4) błędnie zamieszczono wyraz „o" zamiast wyrazu „do", który powinien być zamieszczony bezpośrednio po tych cyfrach.
Prawidłowy tekst § 1 tej uchwały jest następujący:
„§ 1. Stawki odszkodowania określone właściwymi przepisami ustawy z dnia 12 marca 1958 r. o zasadach i trybie wywłaszczania nieruchomości (jednolity tekst w Dz. U. z 1961 r. Nr 18, poz. 94) za grunty osób fizycznych i osób prawnych nie będących jednostkami gospodarki uspołecznionej — przejęte na własność Państwa w trybie art. 8 ust. 1—3 powołanej ustawy o terenach budowlanych na obszarach wsi — w niżej wymienionych wsiach powiatu tczewskiego podwyższa się:

1) do 500% — we wsiach Bałdowo i Czarlin;

2) do 400% — we wsiach: Lubiszewo, Miłobądz, Rokitki, Śliwiny, Gniszewo, Dąbrówka Tczewska, Mieścin, Malenin, Turze, Swarożyn, Subkowy, Rajkowy, Rożental, Nicponia, Rudno, Morzeszczyn, Ropuchy, Ciepłe;

3) do 300% — we wsiach: Rukosin, Dalwin, Szczerbięcin, Małżewo, Godziszewo, Gołębiewko, Siwiałka, Boroszewo, Waćmierz, Wędkowy, Gorzędziej, Brzuśce, Mała Słońca, Wielka Słońca, Radostowo, Gręblin, Wielki Garc, Lignowy Szlacheckie, Międzyłęż, Janiszewo, Kulice, Rombark, Pomyje, Wielkie Walichnowy, Małe Walichnowy, Polskie Gronowo, Szprudowo, Kursztyn, Jeleń, Gogolewo, Piaseczno, Tymawa, Opalenie, Jaźwiska, Nowa Cerkiew, Dzierżążno;

4) do 200% — we wsiach: Rakowiec, Widlice, Bielsk, Królówlas, Lipia Góra, Gąsiorki, Kierwałd, Rzeżęcin, Olsze, Gętomie".

2. W wykazie gruntów (działek) we wsi Szpęgawsk na obszarze gromady Kokoszkowy przejmowanych na własność Państwa z przeznaczeniem na cele budownictwa, stanowiącym załącznik do uchwały Nr 55/537/71 Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Starogardzie Gdańskim z dnia 20 kwietnia 1971 r. w sprawie ustalenia granic terenów budowlanych przejmowanych na własność Państwa we wsi

Szpęgawsk na obszarze gromady Kokoszkowy w powiecie starogardzkim — ogłoszonej w numerza 10 Dziennika Urzędowego Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku z dnia 5 czerwca 1971 r. pod pozycją 61:

1) w górnej części kolumny 2 tego wykazu błędnie pominięto wyrazy „w m²", a prawodłowy tekst pełny tam powinien być następujący „powierzchnia działek w m²";
2) w dolnej części kolumny 2 powyższego wykazu po liczbie porządkowej 9 błędnie zamieszczono cyfrę 220 gdzie powinna być cyfra 906.

Przewodniczący Prezydium
Wojewódzkiej Rady Narodowej
w/z
H. Śliwowski
Zastępca Przewodniczącego

WARUNKI PRENUMERATY

Dziennika Urzędowego Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku w roku 1972:
Opłata za prenumeratę wynosi:

roczna — 18 zł (ze skorowidzem)
półroczna — 10 zł (bez skorowidza)

Opłatę należy uiścić z góry, przed okresem prenumeraty, na konto Nr 351-94/2/62 „Dziennik Urzędowy Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku" w Narodowym Banku Polskim — III Oddział Miejski w Gdańsku.

W przypadku nieotrzymania kolejnego numeru, reklamacje należy składać w Administracji Dziennika w ciągu 7 dni, licząc od otrzymania następnego numeru.

Adres oraz numery telefonów Administracji i Redakcji Dziennika Urzędowego Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku: Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku — Gdańsk, ul. Okopowa 21/27; Administracja: pierwsze piętro, pokój Nr 131; tel. 377-268; Redakcja: pierwsze piętro, pokój Nr 133 H; tel. 377-384.
Administracja i Redakcja czynna jest: w poniedziałki i wtorki od godz. 8 do godz. 16; we środy, czwartki i piątki — od godz. 8 do godz. 15, w soboty — od godz. 8 do godz. 13.

Opłaty za prenumeratę Dziennika Urzędowego Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku wynoszą: 18 zł za prenumeratę roczną (ze skorowidzem), 10 zł za prenumeratę półroczną (bez skorowidza).
Opłata za prenumeratę uiszcza się z góry, przed okresem prenumeraty, na rachunek bankowy Nr 351-94/2/62 w Narodowym Banku Polskim, III-cim Oddziale Miejskim w Gdańsku — należący do Wydziału Budżetowo-Gospodarczego Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku. Przy uiszczeniu opłaty należy określić na przelewie bankowym lub przekazie pocztowym, że przekazywana kwota stanowi opłatę za prenumeratę Dziennika Urzędowego Wojewódzkiej Rady Narodowej oraz podać okres prenumeraty, za który uiszcza się opłatę, ilość prenumerowanych egzemplarzy Dziennika, nazwę lub imię i nazwisko prenumeratora i jego dokładny adres. Otrzymanie dowodu prawidłowego uiszczenia opłaty przed początkiem rocznego lub półrocznego okresu prenumeraty. Administracja Dziennika będzie uważała za równoznaczne ze złożeniem zamówienia na prenumeratę.
Pojedyncze egzemplarze (numery) Dziennika można nabywać w Administracji — pod adresem wskazanym wyżej. Cena pojedynczego egzemplarza (numeru) Dziennika o objętości do czterech stron druku (włącznie) wynosi — 0,90 zł; przy większej ilości stron dolicza się po 0,30 zł za każdą dalszą — zarówno pełną jak i niepełną — stronę drukowaną.

Cena niniejszego numeru wynosi: 1 egz. — 2,70 zł. Zakłady Graficzne w Gdańsku, zam. 4618. W-3